

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ולא הבוס בני ישראל
כי נשבעו להם נשאי
העדה ביה אלהי ישראל
ויחל כל העדה על
הנשיא: יהושע ט יח
2. ויתנו בתניו הסלע
בסתר המדרגה הראני
אם מראק השמעיני
אח קולך כי קולך צרב
ומראק נאנח:
שיר השירים ב יד
3. ולציון יאמר איש
ואיש ילד כה והוא
יכתנה עליון:
תהלים פו ה

מוסף רש"י

[illegible]

איש יתירא קא דריש. אחד הניגד
להיות עליון למעלה על כל ה
להביא ראיה. אם נא לחבוע כחובה
על מומין שבה: הבעל לריק להביא ר

המדיר פרק שביעי כתובות

תשיב: רבא אמר. הא דקמי
שפא תשובה. בת גדולים דאפי'
ד' הכא אמר אי אפשי בנשה
לה לאתקרי בנמה ואחותה ולא

אם אמר לה על מנת שאין עלי
מזמין ומדריש: עו. דו. גוף שנים.
משל הדיוט הוא שהשנים אומרות
עובד לשבת עם גוף שנים משבת
עם שנים.

וְלֹא הָכֹחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁבְּעוּ לָהֶם
נִשְׁאֵי הָעֵדָה וְכִמְהָ רִבִּים רַב נַחֲמָן בֶּר
יִצְחָק אָמַר אֲשֶׁלְשָׁה יָמִים שָׁנִים רִבִּים שְׁלִישֶׁה
ר' יִצְחָק אָמַר עֲשֵׂרָה עֵדָה כְּתִיב בְּהוֹרָם
אֹמַר כָּל נָדָר שְׂצִירָךְ חֲקִירָת חֶכֶם לֹא יְחִיִּיר
ר' אֱלֶעָזָר אֹמַר לֹא אֶסְרוּ צִירָךְ אֲלֵא מִפְּנֵי
שְׁאִינֵי צִירָךְ בְּמֵאֵי קִמְפִּילֵנִי רַבִּי מֵאִיר סָבַר
אֲדָם רֹצֵחַ שֶׁתִּתְּבוֹהַּ אִשְׁתּוֹ בְּכ"ד ר' אֱלֶעָזָר
סָבַר אֵין אֲדָם רֹצֵחַ שֶׁתִּתְּבוֹהַּ אִשְׁתּוֹ בְּכ"ד
רַבָּא אָמַר הֵכָּא בִּאשֶׁה חֲשׁוּבָה עֲסָקִין
דְּאִמְרָא לֹא נִיחָא לִי דְּאִתְסַר בְּקִרְבּוֹתֶיהָ אִי
הָכִי סִיפָא דְקֵתִינָא אַבְל הוּא שְׁהֵלָךְ אֲצֵל חֶכֶם
וְהִתִּירוּ אֲצֵל רֹפֵא וְרִפָּא אוֹתוֹ מְקוֹדֶשֶׁת
לִיתִינָא אֵינֶה מְקוֹדֶשֶׁת וְלִימָא הֵכָּא בְּרַסָּה
חֲשׁוּב עֲסָקִין דְּאִמְרָה לֹא נִיחָא לִי דְּאִתְסַר
בְּקִרְבֵּיהָ אִיהִי כָּל דְּהוּ נִיחָא לָהּ כְּדִרִישׁ
לְקִישׁ דְּרַבְמֵר ר"ל טַב לְמִיתָב טַן דוּ מְלֻמֵּיתָב
אֲרַמְלוּ אֲבִי אֲמַר דְּשׁוּמְשִׁמְנָא גִבְרָא כּוֹרְסִיָּה
כִּי חֲרָאֲתָא רְמִי לָהּ רַב פֶּפֶא אֲמַר דְּנָפְסָא
גִבְרָא חֲקִירִיָּה כְּסִיף בְּכַא וְחִיתִּיבִי רַב אִשִּׁי
אֲמַר דְּקֶלְסָא גִבְרָא לֹא בְעֵי מִלְפָּחִי לְקִידְרָא

תנא וכולן מזונות ותולדות בבעליהן: כל מוסר עליהן זיעה ושומא וריח הפה והני בכהני והמזוהם ותנן ^דמומין אלו בין קבועין בין ב' חנינא לא קשיא כאן בועה עוברת כאן אמר זיעה אמוזהם קא רמית ^ההתם גבי כהני ומריח הפה נמי אפשר דנקט פילפלא בפומי לא אפשר האי שומא היכי דמיא אי דאית דלא אית כהן שער אי שומא גדולה היא הכהן היא הכה והכא לא פסלה דתנאי 'שומא שיש גדולה ה"ו מוס קמנה אין זה מוס ואזוזה ה' האטליקי א"ר יוסי ב' חנינא בעומדת על פ' א"ר פפא בעומדת לה תחת כפה של ראש מתחזיא א"ר חסדא הא מילתא מגברא רבה כלב ונעשה מקומו צלקת הרי זה מוס א"ר ח שנאמר ^כי קולך ערב ומראך נאווה: תני ר' סבר רב אחא בריה דרבא קמיה דרב אשי רב אשי ^גנבי מומין תניא וכמה אמר אבי אומר ^דכל אשה שדדי גסין משל חברותיה בריה דרבי יהושע בן לוי משמיה דר' יהושע

מנה אף ואלכו ובה מ' ב' חנה אימרי
לאחוריה והניקה את בנה ולצני' יאמרי אי
עלון אר' מיישא בר בריה דר' יהושע
המצפה לראותה אמר אבי' ו'חד מינייהו
מינן כי סליק להתם עדיף כתי' מינייהו דהא
הוה ידע מאי קאמרי רבנן כי סליק לה
מתני' יהו בה מומין ועודה בבית אמר
שמשנתארסה יהיו בה מומין הללו ונסתחפה ע'
צריך להביא ראייה שעד שלא נתארסה היו
טעות דברי ר"מ וחכמים אומרים במה ד

בה ואחד המצפה לראותה יקרא מבניה ויביאווה אללה
ועולם: וחד מינייהו. מבני ארץ ישראל: עדיף. פק
מן האירוסין מזה שממאן לקחתה: נכנסה לרשות הכעל
לאיה. עדים. וכולה מפרש בגמרא [למן פ"ב]: כמה דברים

עה.

מג א (טו"ש"ע ח"ד ס"י
 רכח ספ"י כ"א):
מג ב מ"י פ"ו מהל'
 אישות הל' ו סמג
 עשן מה טו"ש"ע אה"ע ס"י
 לט ספ"י ד':
מג ג מ"י פ"ו מהל'
 ביאת המקדש הל"כ
 יג סמג לארץ סח:
מג ד מ"י פ"ו שס הל'
 א:

כִּי הָיָה מֵי פֶן שֶׁסֶל
עַד:
כִּי וְזוֹת טִי כִּי מֵי פֶן
מֵהֶל אִישׁוֹת סֶל ו
קִמַּג עֲשֵׂן מִח טוֹשִׁיעַ
אִישִׁיע קִי לֹט סִטִּי ד:
כִּי ל מֵי פֶכֶה שֶׁסֶל
ד קִמַּג שֶׁס טוֹשִׁיעַ
שֶׁס סִי קִי סִטִּי ח:

לעזי רש"י

וירוא"ה (וירוא"ה).
יבכל.
איגר"א. חומץ.
סינדרור"א (סינדרור"א).
סדק (של צלקת).

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) לכאורה צ"ע הדמיון להא' דחמורין דנעומדה על פדחתה הו' מוס ואפילו בקטנה ואפי' אין בה שיער וכן העיר הב"י כסיון ליש על הריף ויל' שהשמיט ואלו' דלא ה' זה מניחתם וי"ל

הוא שה' ב' דשלתא אי טעמא
השתמיה אשמו כ"ד צענל לא שייך
כ"ד כל שעה לארסו: כאן בדיעה
רחית מים לחמי לא ידע דאפשר
לעבור בקוואל דחמרל דהיא לא
פסלה כהנים שהעבודה לפי שעה
הוא אפשר שמתחילה ועברת ואין
לפרש עוברת ששואה להתרפאות
דהיינו נקי ממנו בשאנין עוברת לא
בין קבועין בין עוברין קמי וע"ל
דזעה עוברת ששואה להתרפאות
אפילו לא הכיזיה כבר לעבודה
דלא מתאים כולי האי ומוזהר הוי
דווקא זיעה שארע עוברת והא
דקמי בין קבועין בין עוברין אכל
מומין דקמי האם קאי וה"פ בין
קבועין ששניין באותה משנה בין
עוברין ששניין שס סגון לטוהור:
ורחבמים אושרים בר"א במומין
שבסתר ב' נראה
לרבינו יצחק דר"מ לא פליג אמומין
שצגלי דמדוע הוא יכול לטעון
דראה וישימם דאין דלחמר סתמא
דהס"ם בגמרא ועוד דאי פליג
אמומין שצגלי אס כן משכחת לה
סימפון בעבדים במומין שצגלי
ל' מאיר ולא פליג אלס ביש מרחק:
אכל

מִן שְׂפֹסֶלֶן וכו': תנא הוסיפו
לא פסלי והתנן "הזקן יתחוללה
עוברין פסולין באדם א"ר יוסי
בזיעה שאינה עובדת רב אשי
אפשר לעברה בקיומה דחמרא
ה ועבד עבודה אבל גבי אשה
בה שער הכא והכא פסלה אי
א והכא פסלה אי שומא קמנה
בה שער ה"ז מום אין בה שער
דולה פירש רשב"ג יעד כאיסור
חתה פדחתה ראה וניפיים הוא
ה וזימני דמתחזי וזימני דלא
שמעי על וזמנ ר' שילא נישכה
סרא קול עבה באשה ה"ז מום
נתן ביראה בין דדי אשה טפח
י למימר טפח למעליותא א"ל
י שלש אצבעות תניא ר' נתן
ה"ז מום וכמה א"ר מיישא בר
בן לוי טפח ומי איכא כי האי
י ערביא אחת שהפשילה דדיה
ש ואשי יחד בה והוא יכוננה
בן לוי אולד הנולד בה ואחיה
נקיף כתרי מינן אמר רבא וחד
א רבי ירמיה דכי הוה הכא לא
תם קרי לן ^עבבלאי טפשא:
ניה האב צריך להביא ראיה
שדהו נכנסה לרשות הבעל הבעל
בה מומין אלו והיה מקחו מקח
כרים אמורים במומין שבסתר
אבל

זכור: וזוהי יחזקאל עליון. הקב"ה יחזקאל
חיים ומרפאים: מתנ"י האב זריר
ניקט וזוהי בא להוציא בלא כחזה
מאמרים. שהבעל יכול לטעון על המומין:

אין